

[Anden næstformand]

hversudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 132:

Forslag til lov om produktsikkerhed.
Af industriministeren (Trøjborg).
(Fremsat 15/12 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Lissa Mathiasen (S):**

Lovforslaget om produktsikkerhed har til formål at forhindre, at farlige produkter og tjenesteydelser kommer på markedet og dermed udgør en eller anden form for fare. Der ligger i lovforslaget en mulighed for at gribe ind. Hvis det alligevel skulle vise sig, at der er kommet et produkt, en vare, på markedet gives der her mulighed for at gribe ind med passende foranstaltninger, som kan forebygge skader på person eller på ejendom. Skulle det vise sig – og jeg synes, det er meget rigtigt, at også det er med i forslaget – at der er en grad af fare omkring et produkt, kan man altså også med forslaget her kræve et produkt tilbagekaldt fra markedet.

Det foreliggende lovforslag er meget væsentligt for Socialdemokratiet. Vi har meget længe efterlyst denne positive form for indgriben til gavn for forbrugerbeskyttelsen. Vi har meget længe og meget kraftigt tilkendegivet det rigtige i, at man fik en sådan lov gennemført, så vi fremover kunne forebygge skader. Det er dog, synes vi, langt mere konstruktivt, at man kan forebygge skader, end at man blot efterfølgende har mulighed for at kunne give erstatning, når skaden er sket.

Det er en debat, som er foregået igennem mange år, og det har også vist sig, at det har været svært igennem årene at vinde lydhørhed for dette. Her tænker jeg naturligvis på den debat, som fandt sted herinde igennem 1980'erne, også i forbindelse med indførelsen af produktansvar, hvor vi tilkendegav, at vi gerne havde set, at produktsikkerheden kom med som en naturlig – jeg vil ikke sige opfølgning,

men forløber for produktansvar: først forebygge, og så, hvis det alligevel skulle vise sig, at der skete noget, var erstatningen mulig.

Men det er jo ingen hemmelighed, at det ikke har været muligt at overbevise bl.a. de tidligere regeringspartier, henholdsvis Venstre og De Konservative, om det fornuftige i at få en lovgivning om produktsikkerhed. Jeg lagde også mærke til, at hr. Flemming Hansen fra De Konservative med de bemærkninger, der faldt under den industripolitiske redegørelse her i Folketinget i tirsdags, stadig væk gav udtryk for en meget skeptisk holdning over for en lovgivning om produktsikkerhed. Det synes jeg er meget beklageligt, og det tyder på, at man hos De Konservative stadig ikke kan se fornuften i at forebygge. Tankevækkende burde det være også hos de borgerlige, at man allerede for længst i en lang række andre europæiske lande har gennemført denne form for lovgivning. Det vil sige, at man har givet den enkelte forbruger mulighed for at have denne form for beskyttelse. Men det må selvfølgelig i første omgang være et problem, som partierne, der har sagt fra over for det, skal ud og forklare. Glædeligt er det i hvert fald i dag at vide, at der er et flertal af partier her i Folketinget, der har forstået betydningen af at forebygge frem for kun at helbrede.

Med de bemærkninger håber jeg klart at have tilkendegivet vores positive støtte til hurtigst muligt at få gennemført en lovgivning om produktsikkerhed. Man kan naturligvis altid diskutere, om der skulle have været flere eller andre hjørner med; det synes jeg vi kan overveje under udvalgsarbejdet, men jeg synes helt klart, at industriministeren fortjener en tak for så hurtigt at have fremsat dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Jeg var bare interesseret i at høre den sidste ærede talers lange række af lande, vi kan sammenligne os med, og jeg vil gerne her fra talerstolen have at vide, om den lange række består af andre lande end Norge og Tyskland.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg kan forstå, at fru Kirsten Madsen ikke har læst betænkningen, som danner grundlag